

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Konsolideeritud õigusloomega seotud dokument

10.5.2005

EP-PE_TC2-COD(2002)0254

*****II**

EUROOPA PARLAMENDI SEISUKOHT

vastu võetud teisel lugemisel 10. mail 2005. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/ /EÜ, mis käsitleb suplusvee kvaliteedi juhtimist ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 76/160/EMÜ (EP-PE_TC2-COD(2002)0254)

PE 357.400

ET

ET

EUROOPA PARLAMENDI SEISUKOHT

vastu võetud teisel lugemisel 10. mail 2005

**eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/ /EÜ, mis käsitleb
suplusvee kvaliteedi juhtimist ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 76/160/EMÜ**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut ja eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut¹,

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust²,

võttes arvesse regioonide komitee arvamust³,

toimides vastavalt asutamislepingu artiklis 251 sätestatud menetlusele⁴

ning arvestades järgmist:

- (1) Tuginedes komisjoni teatisele säästva arengu kohta on Euroopa Ülemkogu välja toonud eesmärgid üldiseks juhindumiseks *edasises arengus* sellistes eelisvaldkondades nagu loodusvarad ja rahvatervis.
- (2) Vesi on piiratud loodusvara, mille kvaliteeti *kui sellist* tuleb hinnata, hoida, juhtida ja kaitsta. Pinnavesi on uuenev ressurss, mille võime taastuda inimtegevuse halbade mõjudest on eriti piiratud.

¹ ELT C 45 E, 25.2.2003, lk 127.

² ELT C 220, 16.9.2003, lk 39.

³ ELT C 244, 10.10.2003, lk 31.

⁴ Euroopa Parlamendi 21. oktoobri 2003. aasta *seisukoht* (ELT C 82 E, 1.4.2004, lk.116). Nõukogu 20. detsembri 2004. aasta ühine *seisukoht* (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja Euroopa Parlamendi 10. mai 2005. aasta *seisukoht*.

- (3) Ühenduse keskkonnapoliitika peaks püüdlema kaitstuse kõrge taseme poole ning aitama kaasa keskkonna kvaliteedi hoidmisele, kaitsmisele ja parandamisele ning inimese tervise kaitsmisele.
- (4) Detsembris 2000 võttis komisjon vastu teatise Euroopa Parlamendile ja nõukogule uue suplusvee alase poliitika väljatöötamise kohta ja algatas laiaulatuslikud konsultatsioonid kõikide huvitatud ja asjaomaste pooltega. Nende konsultatsioonide peamiseks tulemuseks oli üldine toetus viimastel teaduslikel tõenditel põhineva uue direktiivi väljatöötamisele ja erilise tähelepanu pööramisele üldsuse laiemale kaasamisele.
- (5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsus nr 1600/2002/EÜ, millega võetakse vastu kuues ühenduse keskkonnavalane tegevusprogramm¹, sisaldab kohustust tagada suplusvee kõrge kaitstuse tase, sealhulgas *nõukogu* 8. detsembri 1975. aasta direktiivi 76/160/EMÜ suplusvee kvaliteedi kohta² läbivaatamise teel.
- (6) Vastavalt asutamislepingule peab ühendus keskkonnapoliitika ettevalmistamisel muuhulgas arvesse võtma kättesaadavaid teaduslikke ja tehnilisi andmeid. Käesolev direktiiv peaks kõrge kaitstuse taseme saavutamiseks ning mikrobioloogiliste terviseriskide prognoosimiseks lähtuma teaduslikest tõenditest ning kasutama kõige usaldusväärsemaid indikaator-näitajaid. Kiiresti tuleks läbi viia uusi epidemioloogilisi uuringuid, mis käsitleks suplemisega seotud riske, eriti magevees.

¹ EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

² EÜT L 31, 5.2.1976, lk 1. Direktiivi on muudetud määrusega (EÜ) nr 807/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 36).

- (7) Et tõsta efektiivsust ja parandada ressursside mõistlikku kasutamist peab käesolev direktiiv olema tihedalt kooskõlas muude vett käsitlevate ühenduse õigusaktidega nagu nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiiv 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta¹, 12. detsembri 1991. aasta direktiiv 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest² ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik³.
- (8) Huvirühmadele peaks edastama asjaomast teavet kavandatavate meetmete ja nende rakendamise seisu kohta. Üldsus peaks saama asjakohast ja õigeaegset teavet suplusvee kvaliteedi seirel ja riskijuhtimisel võetud meetmete tulemuste kohta, et vältida terviseriske, eriti prognoositavate lühiajalise reostuse või ebaharilike olukordade kontekstis. Tuleks rakendada uut tehnoloogiat, mis võimaldab üldsust efektiivselt ja võrreldavalt informeerida suplusveekogudest kogu ühenduse piires.
- (9) ***Et kaitsta avalikkust ja neid teavitada koheselt erijuhtumitest, nagu üleujutused või infrastruktuuri rikked, tuleks välja töötada asjakohased hädaolukorra plaanid, sealhulgas varajase hoiatamise süsteemid.***
- (10) Seire eesmärgil tuleb rakendada analüüsi ühtlustatud meetodeid ja põhimõtteid. Suplusvee realistliku klassifikatsiooni koostamiseks on vaja pikaajalisi vaatlusi ja kvaliteedi hindamist.

¹ EÜT L 135, 30.5.1991, lk 40. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

² EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1. Direktiivi on muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003.

³ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1. Direktiivi on muudetud otsusega nr 2455/2001/EÜ (EÜT L 331, 15.12.2001, lk 1).

- (11) Vastavus peaks põhinema asjakohastel haldusmeetmetel ja kvaliteedi tagamisel, mitte ainult mõõtmistel ja arvutustel. Seepärast on asjakohane, et paremaks riskidest arusaamiseks ja nendest tingitud kvaliteedijuhtimise meetmete rakendamiseks kasutatakse suplusvee profiilide süsteemi. Samal ajal tuleb erilist tähelepanu pöörata kvaliteedistandardite järgimisele ja sidusale üleminekule direktiivi 76/160/EMÜ nõuetelt.
- (12) 25. juunil 1998 kirjutas ühendus alla ÜRO Euroopa *Majanduskomisjoni* keskkonnateabe kättesaadavuse, keskkonnaasjade üle otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsioonile ("Århusi konventsioon"). Pidades silmas konventsiooni *ühendusepoolset* ratifitseerimist, peavad ühenduse õigusaktid olema sellega kooskõlas. Seepärast on asjakohane, et käesolevas direktiivis sisalduvad sätted üldsuse juurdepääsu kohta teabele ja üldsuse osalemise kohta direktiivi rakendamisel ***vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivile 2003/4/EÜ keskkonnateabele avaliku juurdepääsu kohta¹ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta direktiivile 2003/35/EÜ, milles sätestatakse üldsuse kaasamine teatavate keskkonnaga seotud kavade ja programmide koostamisse².***
- (13) Kuna liikmesriigid ei suuda piisaval määral saavutada käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt liikmesriikide poolt ühtsete standardite alusel kogu ühenduse ulatuses suplusvee hea kvaliteedi ja selle kõrge kaitstuse taseme saavutamine, ning see on paremini saavutatav ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Vastavalt samas artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõttele ei lähe käesolev direktiiv kaugemale nende eesmärkide saavutamiseks vajalikust.

¹ *ELT L 41, 14.2.2003, lk 26.*

² *ELT L 156, 25.6.2003, lk 17.*

- (14) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed peaks võtma vastu kooskõlas nõukogu 28. juuni 1999. a otsusega 1999/468/EÜ, mis kehtestab komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused¹.
- (15) Ühenduse suplusvee alase poliitika jätkuv tähtsus on ilmne igal suplushooajal, sest see kaitseb üldsust juhusliku ja pideva reostuse levimise eest ühenduse supluspiirkondades või nende läheduses. Suplusvee üldine kvaliteet on märkimisväärselt paranenud alates direktiivi 76/160/EMÜ jõustumisest. See direktiiv peegeldab siiski kahekümnenda sajandi seitsmekümnendate aastate alguse teadmiste taset ja kogemusi. Suplusvee kasutamise viisid on sellest ajast muutunud, samuti teaduslike ja tehniliste teadmiste tase. Seetõttu tuleks nimetatud direktiiv tunnistada kehtetuks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Eesmärk ja reguleerimisala

1. Käesolev direktiiv näeb ette sätted:
 - a) suplusvee kvaliteedi seireks ja klassifitseerimiseks;
 - b) suplusvee kvaliteedi juhtimiseks ja
 - c) üldsusele suplusvee kvaliteedi kohta teabe andmiseks.
2. Käesoleva direktiivi eesmärk on keskkonna kvaliteedi hoidmine, kaitsmine ja parandamine ning inimtervise kaitsmine, täiendades direktiivi 2000/60/EÜ.

¹ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

3. Käesolevat direktiivi kohaldatakse kõikide pinnaveekogude suhtes, kus pädeva asutuse hinnangul käib suplemas suur hulk inimesi ning milles suplemist ei ole alaliselt keelatud või mille suhtes ei ole antud alalist soovitusi seal mitte supelda (edaspidi “suplusvesi”). Seda ei kohaldata:

- a) ujumisbasseinide ja terviseveebasseinide suhtes;
- b) survepõhjavee suhtes, mida töödeldakse või kasutatakse raviks;
- c) kunstlikult tekitatud survepõhjavee suhtes, mis on pinna- ja põhjaveest eraldatud.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) Mõistetel pinnavesi, põhjavesi, maismaavesi, üleminekuvesi, rannikuvesi ja vesikond on sama tähendus nagu direktiivis 2000/60/EÜ.
- 2) Pädev asutus – asutus või asutused, mille liikmesriik on määranud vastutama käesoleva direktiivi nõuete elluviimise eest või mõni muu asutus või organ, millele see roll on delegeeritud.
- 3) Alaline seoses suplemise keeluga või soovitusel mitte supelda – kestab vähemalt ühe terve suplushooaja.
- 4) Suur hulk seoses suplejatega – arv, mida pädev asutus peab küllalt suureks, võttes eelkõige arvesse varasemaid suundumusi või olemasolevat infrastruktuuri või ehitisi või teisi vahendeid suplemise soodustamiseks.
- 5) Reostus – mikrobioloogilise saaste või muude suplusvee kvaliteeti mõjutavate organismide või jäätmete olemasolu, mis ohustavad suplejate tervist ja mis on osutatud artiklites 8 ja 9 ning I lisa veerus A.

- 6) Suplushooaeg- ajavahemik, mil võib eeldada suurt hulka suplejaid.
- 7) Kvaliteedijuhtimisvahendid – järgmised suplusvee suhtes võetavad meetmed:
- a) suplusvee profiili koostamine ja säilitamine;
 - b) seirekalendri kehtestamine;
 - c) suplusvee seire;
 - d) suplusvee kvaliteedi hindamine;
 - e) suplusvee klassifitseerimine;
 - f) suplusvett mõjutada ja suplejate tervist ohustada võiva reostuse põhjuste väljaselgitamine ja hindamine;
 - g) *hüdaolukorra plaanide ja järelevalvesüsteemide sisseseadmine;***
 - h) üldsusele teabe andmine;
 - i) meetmete tarvitusele võtmine, mis hoiaks ära suplejate kokkupuute reostusega;
 - j) tegutsemine eesmärgiga vähendada reostuse ohtu.

- 8) Lühiajaline reostus – I lisa veerus A toodud mikrobioloogiline saaste, millel on selgelt määratletavad põhjused, mis ei mõjuta tavaliselt suplusvee kvaliteeti ***rohkem kui 48 tunni jooksul pärast põhjuse kõrvaldamist ega kesta*** kauem kui umbes 72 tundi ja mille prognoosimiseks *ning* käsitlemiseks on pädev asutus kehtestanud korra nagu sätestatud II lisas.
- 9) Ebaharilik olukord – sündmus või mitu sündmust, mis konkreetses asukohas mõjutavad suplusvee kvaliteeti ja mis eeldatavasti ei kordu tihemini kui keskmiselt üks kord iga nelja aasta jooksul.
- 10) Suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu – vastavalt artiklile 3 kogutud andmed.
- 11) Suplusvee kvaliteedi hindamine – suplusvee kvaliteedi hindamise protsess, milles kasutatakse II lisas määratletud hindamismeetodit.
- 12) Tsüanobakterite levik – tsüanobakterite akumulatsioon kirme, mati või ujumudana.
- 13) Mõistel “asjaomane üldsus” on sama tähendus nagu nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivis 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta¹.

¹ EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40. Direktiivi on viimati *muudetud* direktiiviga 2003/35/EÜ.

II PEATÜKK

SUPLUSVEE KVALITEET JA HALDAMINE

Artikkel 3

Seire

1. Liikmesriigid määravad igal aastal kindlaks kõik suplusveekogud ja määratlevad suplushooaja kestuse. Esmakordselt teevad nad seda enne artikli 18 lõikes 1 osutatud kuupäevale järgneva esimese suplushooaja algust.
2. Liikmesriigid tagavad, et I lisa veerus A toodud parameetrite seire toimuks vastavalt IV lisale.
3. Seirekoht on koht suplusveekogus, kus
 - a) on eeldatavasti kõige rohkem suplejaid või
 - b) tulenevalt suplusvee profiilist eeldatakse kõige suuremat reostuse ohtu.
4. Enne iga suplushooaja algust kehtestatakse iga suplusveekogu seirekalender, esmakordselt tehakse seda enne kolmanda täis-suplushooaja algust pärast käesoleva direktiivi jõustumist. Seire toimub mitte hiljem kui neli päeva pärast seirekalendris märgitud aega.
5. Liikmesriigid võivad I lisa veerus A toodud parameetrite seirega alustada esimesel täis-suplushooajal pärast käesoleva direktiivi jõustumist. Sellel juhul toimub seire IV lisas määratletud sagedusega. Sellise seire tulemusi võib kasutada artiklis 4 nimetatud suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu koostamiseks. Niipea kui liikmesriigid alustavad käesoleva direktiivi kohast seiret, võivad nad lõpetada direktiivi 76/160/EMÜ lisas sätestatud näitajate seire.

6. Proove, mis võetakse lühiajalise reostuse ajal, ei pea arvesse võtma. Need asendatakse vastavalt IV lisale võetud proovidega.
7. Ebaharilikes olukordades võib lõikes 4 nimetatud seirekalendri järgimise peatada. Selle järgimist jätkatakse niipea kui võimalik pärast ebahariliku olukorra lõppu. Uued proovid võetakse pärast ebahariliku olukorra lõppu niipea kui võimalik ning need asendavad proove, mis ebahariliku olukorra tõttu võtmata jäid.
8. Liikmesriigid teatavad kõikidest seirekalendri järgimise peatamistest ja nende põhjustest komisjonile. Sellised aruanded esitavad nad hiljemalt koos artiklis 13 ettenähtud järgmise aastaaruandega.
9. Liikmesriigid tagavad, et suplusvee kvaliteedi analüüs toimub vastavalt I lisas kirjeldatud standardmeetoditele ning V lisas sätestatud eeskirjadele. Liikmesriigid võivad siiski lubada teiste meetodite ja eeskirjade kasutamist, kui nad suudavad näidata, et saadud tulemused on võrdväärsed I lisas kirjeldatud meetodite ja V lisas sätestatud eeskirjade kasutamisel saadutega. Liikmesriigid, kes lubavad selliste samaväärsete meetodite või eeskirjade kasutamist, esitavad komisjonile kogu asjakohase teabe kasutatud meetodite ja eeskirjade ning nende samaväärsuse kohta.

Artikkel 4 Suplusvee kvaliteedi hindamine

1. Liikmesriigid tagavad, et suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogud koostatakse I lisa veerus A toodud näitajate seire teel.
2. Suplusvee kvaliteeti hinnatakse:
 - a) igas suplusveekogus;
 - b) pärast iga suplushooaja lõppu;
 - c) suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu põhjal, mis on koostatud konkreetse suplushooaja ja kolme eelneva suplushooaja kohta ja
 - d) vastavalt II lisas sätestatud menetlusele.

Liikmesriigid võivad siiski otsustada hinnata suplusvee kvaliteeti ainult kolme eelneva suplushooaja kohta koostatud suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu põhjal. Kui liikmesriik teeb sellise otsuse, teatab ta sellest eelnevalt komisjonile. Ta teatab komisjonile ka sellest, kui ta järgnevalt otsustab suplusvee kvaliteeti hakata hindama jälle nelja suplushooaja põhjal. Liikmesriigid ei tohi kohaldatavat hindamisperioodi muuta tihedamini kui üks kord viie aasta jooksul.

3. Suplusvee kvaliteedi hindamiseks kasutatavad suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogud koosnevad alati vähemalt 16 proovist või IV lisa punktis 2 nimetatud erilistel asjaoludel 12 proovist.

4. Tingimusel, et

- lõike 3 nõue on täidetud või
- suplusveekogude puhul, milles suplushooaeg ei kesta üle 8 nädala ja hindamiseks kasutatav suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu koosneb vähemalt 8 proovist,

või suplusvee kvaliteeti hinnata suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu põhjal, mis on koostatud vähem kui nelja suplushooaja kohta, kui:

- a) suplusveekogu on hiljuti määratletud suplusveekoguna;
- b) on toimunud muutused, mis tõenäoliselt mõjutavad suplusvee klassifikatsiooni vastavalt artiklile 5, mispuhul viiakse hindamine läbi ainult pärast muutuste toimumist kogutud proovidest koosneva suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu põhjal või
- c) suplusvee kvaliteeti on juba vastavalt direktiivi 76/160/EMÜ nõuetele hinnatud, mispuhul kasutatakse kõnealuse direktiivi kohaselt kogutud samaväärseid andmeid; sel juhul loetakse direktiivi 76/160/EMÜ lisa näitajad 2 ja 3 samaväärseks käesoleva direktiivi I lisa veeru A näitajatega 2 ja 1.

5. Liikmesriigid võivad suplusvee kvaliteedi hindamise alusel olemasolevad suplusveekogud klassidesse jaotada või rühmitada. Olemasolevaid suplusveekogusid võib rühmitada ainult juhul, kui need:

- a) külgnevad üksteisega;
- b) on vastavalt lõigetele 2, 3 ja lõike 4 punktile c saanud eelneva nelja aasta jooksul samasuguse hinnangu ja
- c) on suplusvee profiilidega, milles on määratletavad ühised riskifaktorid või riskifaktorite puudumine.

Artikkel 5

Suplusveekogude klassifikatsioon ja kvaliteedi seisund

1. Artikli 4 alusel läbi viidud suplusvee kvaliteedi hindamise põhjal klassifitseerivad liikmesriigid vastavalt II lisas toodud kriteeriumidele suplusvee järgmiselt:

- a) “halb”;
- b) “piisav”;
- c) “hea” või
- d) “väga hea”.

2. Esimene käesoleva direktiivi nõuetele vastav klassifitseerimine lõpetatakse **2011. aasta** suplushooaja lõpuks.

3. Liikmesriigid tagavad, et **2011. aasta** suplushooaja lõpuks on kõik suplusveekogud vähemalt “piisava” kvaliteediga. Nad võtavad tarvitusele **kõik vajalikud meetmed**, mida nad peavad vajalikeks selleks, et suurendada “väga heade” või “headena” klassifitseeritud suplusveekogude arvu.

4. Olenemata lõike 3 üldisest nõudest võivad suplusveekogud ajutiselt olla klassifitseeritud kvaliteedilt “halbadena” ning siiski vastata käesoleva direktiivi nõuetele. Peab kindlaks tegema põhjused, miks ei ole võimalik saavutada “piisavat” kvaliteeti. Sellisel juhul tagavad liikmesriigid, et täidetakse järgmisi tingimusi:

a) Iga kvaliteedilt “halvana” klassifitseeritud suplusveekogu suhtes tuleb võtta tarvitusele järgmisi meetmeid klassifitseerimisele järgnevast suplushooajast alates:

i) piisavad kvaliteedijuhtimise meetmed, kaasa arvatud suplemise keeld või soovitus mitte supelda, et vältida suplejate kokkupuudet reostusega ja

ii) "piisava" kvaliteedi mittesaavutamise põhjustajate ja põhjuste kindlakstegemine;

iii) piisavad meetmed, et vältida, vähendada või kõrvaldada reostuse põhjused; ja

iv) avalikkust hoiatatakse selge ja lihtsa hoiatusmärgiga ning teavitatakse reostuse põhjustest ning kõikidest võetud meetmetest suplusvee profiili alusel.

b) Kui suplusvesi on klassifitseeritud kvaliteedilt “halvana” viie järjestikuse aasta jooksul, kehtestatakse alaline suplemise keeld või antakse alaline soovitus mitte supelda. Liikmesriik võib siiski kehtestada alalise suplemise keelu või anda alalise soovituse mitte supelda enne viieaastase perioodi lõppu, kui ta leiab, et “piisava” kvaliteedi saavutamine oleks võimatu või ebaproportsionaalselt kulukas.

5. Alati kui kehtestatakse alaline suplemise keeld või antakse alaline soovitus mitte supelda, teatatakse üldsusele, et kõnealune ala ei ole enam suplusveekogu ning lisatakse ümberklassifitseerimise põhjused.

Artikkel 6 Suplusvee profiil

1. Liikmesriigid tagavad, et koostatakse suplusvee profiilid vastavalt III lisale. Suplusvee profiil võib hõlmata üht suplusveekogu või rohkem kui üht kõrvutiasetsevat suplusveekogu. Suplusvee profiilid koostatakse esmakordselt*
2. Suplusvee profiilid vaadatakse üle ja ajakohastatakse vastavalt III lisas sätestatule.
3. Suplusvee profiilide koostamisel, ülevaatamisel ja ajakohastamisel kasutatakse piisavalt käesoleva direktiivi suhtes asjakohaseid direktiivi 2000/60/EÜ kohaselt kogutud seire- ja hindamisandmeid.

Artikkel 7 Erakorralistes olukordades võetavad kvaliteedijuhtimise meetmed

1. Liikmesriigid koostavad hädaolukorra plaanid juhtumiteks, nagu üleujutused, õnnetused või infrastruktuuri rikked, millel võib olla ebasoodne mõju suplusvee kvaliteedile. Need plaanid määratlevad mõjude võimalikud põhjused ja ohud, loovad järelevalve- ja/või varajase hoiatamise süsteemid ja annavad juhiseid kahjustuste vältimiseks või vähendamiseks.
2. Liikmesriigid tagavad laiaulatuslike riiklike ja/või kohalike järelevalve- ja varajase hoiatamise süsteemide loomise, täiustamise või hooldamise, mis võimaldavad:
 - a) teha kindlaks reostuse juhtumid või märkimisväärsed ohud taoliste juhtumite esinemiseks, millel võib olla ebasoodne mõju suplusvee kvaliteedile, sealhulgas äärmuslikest ilmastikutingimustest tulenevad juhtumid;
 - b) teavitada asjaomaseid riigiasutusi kiirelt ja selgelt taolistest juhtumitest või ohtudest;
 - c) rahvatervist ähvardava otsese ohu korral levitada elanike hulgas, keda see võib puudutada, kogu riigiasutuse käsutuses olevat asjakohast teavet, mis aitaks avalikkusel vältida või vähendada kahjusid;

* Viis aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

- d) *anda asjaomastele riigiasutustele ja vajadusel avalikkusele soovitusi ennetus- ja taastusmeetmete kohta;*
 - e) *tagada, et hädaolukorra puhul paigaldatakse suplusalal hästinähtavatesse kohtadesse ajutised hoiatusmärgid.*
3. *Liikmesriigid tagavad, et asjaomastel riigiasutustel oleks vajalik suutlikkus sellistele juhtumitele või ohtudele reageerimiseks vastavalt asjakohasele hädaolukorra plaanile.*
4. *Suplusvee kvaliteeti puudutavate juhtumite ja ohtudega seotud järelvalve- ja varajase hoiatamise süsteemid, hädaolukorra plaanid ning reageerimissuutlikkuse võib kombineerida muude valdkondade analoogsete meetmetega.*

Artikkel 8 Tsüanobakteriaalne risk

1. Kui suplusvee profiil viitab võimalikule tsüanobakterite levikule, viiakse läbi asjakohane seire, et õigeaegselt tuvastada terviseriske.
2. Kui toimub tsüanobakterite levik ja on tuvastatud terviserisk või seda eeldatakse, võetakse koheselt tarvitusele piisavad kvaliteedijuhtimise meetmed, kaasa arvatud üldsuse teavitamine, et ära hoida reostusega kokkupuudet.

Artikkel 9

Teised näitajad

1. Kui suplusvee profiil viitab makrovetikate ja/või mere fütoplanktoni leviku laienemise suundumusele, viiakse läbi uuring, et määratleda nende lubatavus ja terviseriskid ning võetakse tarvitusele vajalikud kvaliteedijuhtimise meetmed, kaasa arvatud üldsuse teavitamine.
2. Suplusveekogusid kontrollitakse visuaalselt, et teha kindlaks selline reostus nagu tõrva jäägid, klaas, plastik, kumm ja muud jäätmed. Kui leitakse selline reostus, võetakse vajalikud kvaliteedijuhtimise meetmed, kaasa arvatud üldsuse teavitamine vajaduse korral.

Artikkel 10

Koostöö piiriveekogude osas

Kui vesikond põhjustab piiriülest mõju suplusvee kvaliteedile, teevad asjassepuutuvad liikmesriigid käesoleva direktiivi rakendamisel vastavalt vajadusele koostööd, sealhulgas asjakohane teabevahetus ja ühine tegevus nende mõjude ohjamiseks.

III PEATÜKK

TEABEVAHETUS

Artikkel 11 Üldsuse kaasamine

Liikmesriigid *tagavad, et konsulteeritakse kõikide huvitatud pooltega, sealhulgas kohalikul tasandil, ja et neil võimaldatakse osaleda suplusveekogude nimekirja, suplusvee profiilide ja haldusmeetmete koostamisel, läbivaatamisel ja ajakohastamisel. Liikmesriigid teavitavad komisjoni ja avalikkust viisi(de)st, kuidas see korraldatakse.*

Artikkel 12 Üldsuse teavitamine

1. Liikmesriigid tagavad, et järgnevat teavet levitatakse suplushooaja jooksul aktiivselt ja et see tehakse viivitamatult kättesaadavaks hõlpsalt juurdepääsetavates kohtades kõigi suplusveekogude lähiümbrustes:

- a) suplusvee kehtiv klassifikatsioon;
- b) vastavalt III lisale koostatud suplusvee *profiilil põhinev suplusvee* üldine kirjeldus *mittetehnilises keeles. Selles tuuakse hästinähtavalt välja komisjoni poolt heaks kiidetud tingmärk, millega teavitatakse kasutajaid suplusvee kvaliteedi hetketasemest;*
- c) suplusvee korral, milles esineb lühiajalist reostust:
 - teade, et suplusvesi on lühiajaliselt reostatud,
 - päevade arv, mille jooksul sellise reostuse pärast eelmisel suplushooajal oli suplemine keelatud või soovitati mitte supelda, ja
 - hoiatus, kui vesi on või võib saada reostatud;
- d) ebaharilike olukordade puhul nende iseloom ja eeldatav kestus;

- e) kui suplemine on keelatud või mittesoovitav, teade üldsusele koos põhjuste selgitamisega ja;
 - f) ***juhul kui suplusvesi eemaldatakse suplusveekogude nimekirjast, teade üldsusele sellise eemaldamise kohta koos selle põhjuste selgitamisega. Selline teade pannakse välja veekogu vahetusse lähedusse eemaldamise aasta ja sellele järgneva aasta suplushooajaks. See hõlmab hoiatusmärke rannal ja teavitab üldsust ka lähimast suplusveekogust; ja***
 - g) andmed allikate kohta, kust saab täielikumat teavet.
2. ***Hädaolukorra puhul teevad riigiasutused koostööd kõikide huvitatud pooltega tagamaks, et üldsust teavitatakse kõigist võimalikest ohtudest selgelt ja arusaadavalt suplusalale ajutiselt paigaldatud hoiatusmärkidega.***
3. Liikmesriigid kasutavad vajalikke massiteabevahendeid ja tehnoloogiaid, kaasa arvatud Internet, et ***võimalikult kiiresti*** levitada lõikes 1 nimetatud teavet suplusvee kohta, ***kaasa arvatud selle vähemalt inglis- ja prantsuskeelset tõlget***, ning samuti järgmist teavet:
- a) suplusveekogude nimekiri;
 - b) kõikide suplusveekogude klassifikatsioon kolme viimase aasta jooksul ja nende suplusvee profiil, kaasa arvatud käesoleva direktiivi kohaselt pärast viimast klassifitseerimist läbi viidud seire tulemused. ***Vee kontrolli tulemused on Internetis kättesaadavad nädala jooksul;***
 - c) suplusveekogude puhul, mille suplusvee kvaliteet on klassifitseeritud “halvaks”, teave reostuse põhjuste kohta ja meetmed, mida võetakse tarvitusele suplejate reostusega kokkupuute vältimiseks ning artikli 5 lõikes 4 nimetatud reostuse põhjustega toimetulekuks tarvitusele võetavad meetmed ja

- d) suplusveekogude puhul, kus esineb lühiajalist reostust, üldine teave:
- tingimustest, mis võivad põhjustada lühiajalise reostuse,
 - sellise reostuse tõenäosuse ja võimaliku kestuse kohta,
 - reostuse põhjuste, võimalike lahenduste ja meetmete kohta, mis võetakse tarvitusele vältimaks suplejate kokkupuudet reostusega.

Punktis a osutatud nimekiri peab olema kättesaadav igal aastal enne suplushooaja algust. Seire tulemused tehakse kättesaadavaks nädala jooksul.

4. Alates viienda suplushooaja algusest, mis järgneb artikli 18 lõikes 1 osutatud kuupäevale, levitatakse *lõigetes 1 ja 3* nimetatud teavet niipea kui see on kättesaadav.

5. ***Komisjon töötab kahe aasta jooksul pärast liikmesriikide, asjaomaste turismi- ja tarbijaorganisatsioonide, keskkonna-organisatsioonide ning teiste huvitatud poolte ärakuulamist välja lihtsa standardse tingmärkide süsteemi, mida liikmesriigid, piirkondlikud või kohalikud ametivõimud, turismitööstus jt saaksid kasutada erinevates valdkondades ning mis oleks üks mitmest üldsuse teavitamiseks välja töötatud teabevahendist. Süsteem peab olema kättesaadav ELi veebilehel.***

Artikkel 13

Aruanded

1. Liikmesriigid edastavad komisjonile seire ja suplusvee kvaliteedi hindamise tulemused iga suplusveekogu kohta ning lisavad kirjelduse olulisematest tarvitusele võetud kvaliteedijuhtimise meetmetest. Selle teabe esitavad liikmesriigid eelneva suplushooaja kohta hiljemalt iga aasta 31. detsembriks. Nad alustavad selle esitamist, kui on läbi viidud esimene suplusvee kvaliteedi hindamine vastavalt artiklile 4.
2. Liikmesriigid teatavad komisjonile igal aastal enne suplushooaja algust kõikidest veekogudest, mis on määratletud suplusveekogudena, samuti eelmise aastaga võrreldes toimunud muutuste põhjendused. Esmakordselt teevad nad seda enne esimese suplushooaja algust, mis järgneb artikli 18 lõikes 1 nimetatud kuupäevale.
3. Kui käesoleva direktiivi kohaselt on alustatud suplusvee seiret, jätkub iga-aastane aruannete esitamine komisjonile direktiivi 76/160/EMÜ lõike 1 kohaselt niikaua kuni saab teha esimese hindamise käesoleva direktiivi alusel. Sellel perioodil ei võeta iga-aastastes aruannetes arvesse direktiivi 76/160/EMÜ lisa näitajat 1 ning direktiivi 76/160/EMÜ lisa näitajad 2 ja 3 loetakse võrdseteks käesoleva direktiivi I lisa veeru A näitajatega 2 ja 1.
4. Komisjon avaldab igal aastal kokkuvõtva aruande suplusvee kvaliteedist ühenduses, kaasa arvatud suplusvee klassifikatsioonid, vastavus käesoleva direktiivi nõuetele ja olulised tarvitusele võetud kvaliteedijuhtimise meetmed. Komisjon avaldab selle aruande iga aasta 30. aprilliks, ka Internetis. Aruande koostamisel kasutab komisjon võimaluse korral niipalju kui võimalik asjakohaste ühenduse õigusaktide ja eriti direktiivi 2000/60/EÜ alusel toimivaid andmete kogumise, hindamise ja esitamise süsteeme.

IV PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 14

Aruandlus ja läbivaatamine

1. Komisjon esitab 2018. aastaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta.
2. Aruandes pööratakse erilist tähelepanu:
 - a) komisjoni ja liikmesriikide koostööna läbi viidud asjakohaste Euroopa epidemioloogiliste uuringute tulemustele;
 - b) teistele suplusvee kvaliteedinäitajatega seonduvatele teaduslikele, analüütilistele ja epidemioloogilistele arengutele ning
 - c) Maaailma Tervishoiuorganisatsiooni soovitustele.
3. Selle aruande ja laiendatud mõjude hinnangu põhjal ***vaatab komisjon käesoleva direktiivi hiljemalt aastaks 2020 uuesti üle, eriti seoses suplusvee kvaliteedi näitajatega, ja esitab vajadusel asjakohased õigusakti ettepanekud vastavalt asutamislepingu artiklile 251.***

Artikkel 15

Tehnilised kohandused ja rakendusmeetmed

Vastavalt artikli 16 lõikes 2 nimetatud korrale ***tehakse otsus***:

- a) määratleda suplusveekoguna EN/ISO standard mikrobioloogiliste meetodite võrdväarsuse kohta artikli 3 lõike 9 rakendamisel;
- b) kehtestada üksikasjalikud eeskirjad artikli 8 lõike 1 ja artikli 12 lõike 5 rakendamiseks;

- c) kohandada I lisa toodud näitajate analüüsimetodeid, pidades silmas teaduse ja tehnika arengut;
- d) ***vaadata teadusuuringute tulemuste alusel üle I lisa viiruse tuvastamist puudutavad näitajad;***
- e) kohandada V lisa pidades silmas teaduse ja tehnika arengut;
- f) koostada juhend üksikute proovide hindamise ühtse metoodika kohta.

Artikkel 16 Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee.
2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse ka selle artiklit 8.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 ettenähtud periood on kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 17 Kehtetuks tunnistamine

1. Direktiiv 76/160/EMÜ tunnistatakse kehtetuks alates 31. detsembrist 2014. Vastavalt lõikele 2 ei mõjuta see kehtetuks tunnistamine liikmesriikide kohustusi seoses kehtetuks tunnistatavas direktiivis sätestatud ülevõtmise ja rakendamise tähtaegadega.
2. Niipea kui liikmesriik on võtnud kõik käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus-, haldus- ja praktilised meetmed tarvitusele, kohaldatakse käesolevat direktiivi 76/160/EMÜ asemel.
3. Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile 76/160/EMÜ tõlgendatakse viidetena käesolevale direktiivile.
4. ***Seisundit "piisav" kohaldatakse ainult 8 aasta vältel pärast käesoleva direktiivi jõustumist ja seda perioodi ei pikendata.***

Artikkel 18 Rakendamine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud seadused, määrused ja rakendussätted^{*} Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

* **Kaks** aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

Artikkel 19
Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Artikkel 20
Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

MAISMAAVESI

	A	B	C	D	E
	Näitaja	Väga hea kvaliteet	Hea kvaliteet	Piisav	Analüüsi standardmeetodid
1	Soole enterokokid (pmü/100 ml)	200 *	400 *	450 *	ISO 7899-1 või ISO 7899-2
2	Escherichia coli (pmü/100 ml)	500 *	1000 *	1100 *	ISO 9308-3 või ISO 9308-1

RANNIKUVESI JA ÜLEMINEKUVESI

	A	B	C	D	E
	Näitaja	Väga hea kvaliteet	Hea kvaliteet	Piisav	Analüüsi standardmeetodid
1	Soole enterokokid (pmü/100 ml)	100 *	200 *	250 *	ISO 7899-1 või ISO 7899-2
2	Escherichia coli (pmü/100 ml)	250 *	500 *	550 *	ISO 9308-3 või ISO 9308-1

* Põhineb 95 protsentiili hindamisel. Vt **II lisa**.

SUPPLUSVEE HINDAMINE JA KLASSIFIKATSIOON

1. HALB KVALITEET

Suplusveekogud klassifitseeritakse kvaliteedilt “halbadeks” kui suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu viimase hindamisperioodi kohta^a, mikrobioloogiliste loendite protsentiili väärtused^b on halvemad^c kui “piisava kvaliteedi” väärtused I lisa veerus D.

2. PIISAV KVALITEET

Suplusveekogud klassifitseeritakse kvaliteedilt “piisavateks”:

- 1) kui suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogus viimase hindamisperioodi kohta on mikrobioloogiliste loendite protsentiili väärtused võrdsed “piisava kvaliteedi” väärtustega I lisa veerus D või nendest paremad^d; ja
- 2) juhul, kui suplusvees esineb lühiajalist reostust, siis tingimusel, et:
 - i) võetakse tarvitusele vajalikke kvaliteedijuhtimise meetmeid, kaasa arvatud järelevalve, varajase hoiatamise süsteemid ja seire, eesmärgiga vältida suplejate kokkupuudet reostusega, neid hoiatades või vajaduse korral suplemist keelates;
 - ii) võetakse tarvitusele vajalikke kvaliteedijuhtimise meetmeid reostuse põhjuste vältimiseks, vähendamiseks või kõrvaldamiseks; ja
 - iii) Proovide arv, mida ei võetud arvesse vastavalt artikli 3 lõikele 6 lühiajaliste reostuste tõttu viimase hindamisperioodi jooksul, ei moodusta üle 15% kogu proovide arvust selleks perioodiks koostatud seirekalendris või üle ühe proovi suplushooaja kohta, olenevalt sellest, kumb on suurem.

3. HEA KVALITEET

Suplusveekogud klassifitseeritakse kvaliteedilt “heaks”:

- 1) kui suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogus viimase hindamisperioodi kohta on mikrobioloogiliste loendite protsentiilide väärtused võrdsed “hea kvaliteedi” väärtustega I lisa veerus C või nendest paremad; ja
- 2) juhul kui suplusvees esineb lühiajalist reostust, siis tingimusel et:
 - i) võetakse tarvitusele vajalikke kvaliteedijuhtimise meetmeid, kaasa arvatud järelevalve, varajase hoiatamise süsteemid ja seire eesmärgiga vältida suplejate kokkupuudet reostusega, neid hoiatades või vajaduse korral suplemist keelates;
 - ii) võetakse vajalikke kvaliteedijuhtimise meetmeid reostuse põhjuste vältimiseks, vähendamiseks või kõrvaldamiseks ja
 - iii) proovide arv, mida ei võetud arvesse vastavalt artikli 3 lõikele 6 lühiajaliste reostuste tõttu viimase hindamisperioodi jooksul ei moodusta üle 15% kogu proovide arvust selleks perioodiks koostatud seirekalendris või üle ühe proovi suplushooaja kohta, olenevalt sellest, kumb on suurem.

4. VÄGA HEA KVALITEET

Suplusveekogud klassifitseeritakse kvaliteedilt “väga heaks”:

- 1) kui suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogus viimase hindamisperioodi kohta on mikrobioloogiliste loendite protsentiilide väärtused võrdsed “väga hea kvaliteedi” väärtustega I lisa veerus B või nendest paremad; ja
- 2) juhul kui suplusvees esineb lühiajalist reostust, siis tingimusel, et:
 - i) võetakse vajalikke kvaliteedijuhtimise meetmeid, kaasa arvatud järelevalve, varajase hoiatamise süsteemid ja seire eesmärgiga vältida suplejate kokkupuudet reostusega, neid hoiatades või vajaduse korral suplemist keelates;
 - ii) võetakse vajalikke kvaliteedijuhtimise meetmeid reostuse põhjuste vältimiseks, vähendamiseks või kõrvaldamiseks ja
 - iii) proovide arv, mida ei võetud arvesse vastavalt artikli 3 lõikele 6 lühiajaliste reostuste tõttu viimase hindamisperioodi jooksul ei moodusta üle 15% kogu proovide arvust selleks perioodiks koostatud seirekalendris või üle ühe proovi suplushooaja kohta, olenevalt sellest, kumb on suurem.

MÄRKUSED

- a** “Viimane hindamisperiood” tähendab viimast nelja suplushooaega või, vastavalt vajadusele artikli 4 lõigetes 2 ja 4 sätestatud perioodi.
- b** Konkreetsest veekogust kogutud mikrobioloogiliste andmete \log_{10} normaaljaotuse tihedusfunktsiooni protsentiili hindamise põhjal leitakse protsentiili väärtus järgmiselt:
- i) Võetakse \log_{10} väärtus kõikidest bakteriaalsetest loenditest hinnatavas andmejärjestuses. (Kui saadakse nullväärtus, võetakse selle asemel \log_{10} väärtus analüüsimetodi minimaalsest avastamispiirist).
 - ii) Arvutatakse aritmeetiline keskmine \log_{10} väärtustest (μ).
 - iii) Arvutatakse standardhälve \log_{10} **väärtustest** (σ).
- Andmete** jaotuse tihedusfunktsiooni ülemine 95-protsentiili punkt tuletatakse järgmisest võrrandist: ülemine 95-protsentiil = antiloog ($\mu + 1,65 \sigma$).
- c** “Halvem” tähendab suuremat kontsentratsiooni väärtust väljendatuna pmü/100 ml.
- d** “Parem” tähendab väiksemat kontsentratsiooni väärtust väljendatuna pmü/100 ml.

SUPLUSVEE PROFIIL

1. Artiklis 6 nimetatud suplusvee profiil koosneb:
 - a) suplusveekogu ja teiste kõnealuse suplusveekogu valgalas olevate pinnavete, mis võivad olla reostuse allikaks, füüsikalistest, geograafilistest ja hüdroloogilistest omadustest, mis on käesoleva direktiivi kohaldamisel asjakohased ning ette nähtud direktiivis 2000/60/EÜ;
 - b) *suplusvett* ja suplejate tervist *ohustada võiva* reostuse põhjuste *väljaselgitamisest* ja hindamisest;
 - c) tsüanobakterite leviku võimalikkuse hindamisest;
 - d) makrovetikate ja/või fütoplanktoni leviku võimalikkuse hindamisest;
 - e) kui punktis b nimetatud hindamine näitab lühiajalise reostuse riski, järgmisest teabest:
 - võimaliku lühiajalise reostuse eeldatav iseloom, sagedus ja kestus,
 - üksikasjad reostuse teiste põhjuste kohta, kaasa arvatud nende suhtes tarvitusele võetud kvaliteedijuhtimise meetmed ning põhjuste kõrvaldamise ajakava,
 - lühiajaliste reostuste korral tarvitusele võetud kvaliteedijuhtimise meetmed ning selliste meetmete tarvitusele võtmise eest vastutavad organid ja nende kontaktandmed;
 - f) seirepunkti asukoht.

2. Kui suplusveekogud on klassifitseeritud kvaliteedilt “headeks”, “piisavateks” või “halbadeks”, tuleb suplusvee profiil regulaarselt üle vaadata, et hinnata, kas mõni lõikes 1 nimetatud asjaoludest on muutunud. Vajaduse korral tuleb profiili ajakohastada. Ülevaatamise sagedus ja ulatus tuleb kindlaks määrata reostuse iseloomu ja tõsiduse põhjal. Käsitlema peab vähemalt järgmises tabelis toodud asjaolusid ja ülevaatomised peavad toimuma vähemalt tabelis määratud sagedusega.

Suplusvee klassifikatsioon	“Hea”	“Piisav”	“Halb”
Ülevaatamine peab toimuma vähemalt iga	4 aasta järel	3 aasta järel	2 aasta järel
Asjaolud, mida käsitletakse (lõike 1 punktid)	a) kuni f)	a) kuni f)	a) kuni f)

Kui suplusveekogu on eelmisel korral klassifitseeritud kvaliteedilt “väga heaks”, tuleb suplusvee profiil üle vaadata ja vajaduse korral ajakohastada ainult juhul kui klassifikatsioon muutub “heaks”, “piisavaks” või “halvaks”. Ülevaatomisel tuleb käsitleda kõiki lõikes 1 toodud asjaolusid.

3. Kui suplusveekogus või selle läheduses toimuvad olulised ehitustööd või olulised muutused infrastruktuuris, tuleb vee profiili ajakohastada enne järgmise suplushooaja algust.

4. **Lõike** 1 punktides a ja b nimetatud informatsioon *esitatakse* üksikasjalikul kaardil.

5. Profiilile võib olla lisatud või see võib sisaldada muud asjakohast teavet, kui pädev asutus peab seda vajalikuks.

SUPLUSVEE SEIRE

1. Vahetult enne iga suplushooaja algust tuleb võtta üks proov. Suplushooaja jooksul tuleb võtta ja analüüsida vähemalt nelja proovi, võttes arvesse eelpoolnimetatud proovi ning lõike 2 tingimusi.
2. Suplushooaja jooksul tuleb võtta ja analüüsida ainult kolme proovi, juhul kui suplusveekogu:
 - a) suplushooaeg ei kesta üle 8 nädala või
 - b) asub eriliste geograafiliste piirangutega piirkonnas.
3. Proovivõtmise kuupäevad peavad olema jaotatud suplushooajale nii, et proovivõtmise kuupäevade vaheline aeg ei ületaks ühte kuud.
4. Lühiajalise reostuse korral võetakse üks täiendav proov, et kontrollida reostuse lõppemist. See proov ei kuulu suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogusse. Kui on vaja asendada arvesse mitte võetud proovi, võetakse täiendav proov 7 päeva pärast lühiajalise reostuse lõppu.

MIKROBIOLOOGILISE ANALÜÜSI JAOKS VÕETUD PROOVIDE KÄITLEMISE EESKIRJAD

1. PROOVIVÕTU KOHT

Võimaluse korral peaks proove võtma 30 sentimeetrit allpoolt veepinda vähemalt 1 meetri sügavuses vees.

2. PROOVIANUMATE STERILISEERIMINE

Proovianumad peavad:

- läbima steriliseerimise autoklaavis 121°C juures vähemalt 15 minutit või
- läbima kuivsteriliseerimise 160°C ja 170°C vahel vähemalt 1 tund või
- olema kiiritatud proovianumad, mis on saadud otse tootjalt.

3. PROOVIDE VÕTMINE

Proovianuma mahutavus sõltub vee hulgast, mida on vaja konkreetse näitaja testimiseks. Minimaalne mahutavus on üldiselt 250 ml.

Proovianumad peavad olema läbipaistvast ja värvitust materjalist (klaas, polüeteen või polüpropüleen).

Et vältida proovi juhuslikku saastumist peab proovivõtja proovianumate steriilsuse säilitamiseks kasutama aseptilist tehnikat. Kui seda tehakse nõuetekohaselt, ei ole vaja kasutada steriilseid vahendeid (nagu steriilsed kirurgikindad, tangide või proovivõtmise ridva kasutamine).

Proov tuleb proovil ja proovivõtu blanketil selgelt märgistada tindiga, mida ei saa kustutada.

4. PROOVIDE HOIUSTAMINE JA TRANSPORT ENNE ANALÜÜSIMIST

Veeproove peab kõikidel nende transportimise etappidel kaitsma valguse, eriti otsese päikesevalguse eest.

Proove tuleb kuni nende laboratooriumi toimetamiseni säilitada temperatuuril umbes 4°C kas jahutuskastis või külmikus (olenevalt kliimast). Kui transport laboratooriumi võtab tõenäoliselt rohkem kui 4 tundi aega, peab neid transportima külmikus.

Aeg proovi võtmise ja analüüsimise vahel peab olema võimalikult lühike. Soovitatav on analüüsida proove samal tööpäeval. Kui see ei ole praktilistel põhjustel võimalik, peab proovi töötleva vähemalt 24 tunni jooksul. Vahepeal peab neid hoiustama pimedas kohas temperatuuril $4\text{ °C} \pm 3\text{ °C}$. ***Viivituse korral proovi võtmise ja analüüsimise vahel tuleb mõõdetavat bakterite kontsentratsiooni kohandada tuntud lagunemisvalemiga $T-90$, et leida bakterite kontsentratsioon proovi võtmise ajal.***